

И ѿ свѣтѣй мірсныхъ го истрѣгнѣ.
И просвѣтѣнъ ѿнхъ сѣрдце негѣво,
Да изверѣ ѿно що ѣ право.
По всѣи нѣщи вѣѣ се мѣлеше,
Іѣщ' и церкви дѣню ѿбхѣждаше.
Поклонѣнїа всѣкаде стрѣваше,
Жертвѣ чистѣ ѿ сѣрца дѣваше.
Раздѣваше многына многа,
Да ѡумѣлатъ иромаси бѣа.
Катѣ да го на мѣсто настѣви,
Гдѣ вы можѣлхъ да се ѡупокѣи.
Да мѣ ѡвнѣ мѣсто спѣително,
Гдѣ да служнѣ вѣѣ невозбраннѣ.
Товѣ тайнѣ илѣзїи стрѣваше,
Кѣѣ дѣло никѣи не знѣлше.
Ѣвфимїанъ ипѣбанисе изъ радѣсть,
Пѣщѣ нанде го Бжїа помѣщѣ.
Ва илѣзїа невѣста избранна,
Кѣѣ вѣѣше ѿ рѣда прѣхѣална.
И рѣчешъ: „ Послѣшай мѣ сыне,
„ И ѡутѣши ѿтца ѿ ѡнѣвѣне!
„ Развесели сѣрдце родителско,
„ Желѣнїе стори ѿтѣческо.
„ Мы за дѣлность всѣгда признѣваме,
„ Да за тѣбе добрѣ ѡутрѣбнѣ.
„ Добаръ темѣль да ти полѣжнѣ,
„ И щѣстїе твоѣ ѡутверднѣ.
„ Намыслихмѣ да те ѡжѣннѣ,